

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 13/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] zastúpeného JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom, Sibírska 4, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 7Sa/44/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 13. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7Sa/44/2021. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov a priznal mu finančné zadosťučinenie 5 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa správnu žalobou v sociálnych veciach z 13. apríla 2021 domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia č. 82380-3/2020-BA z 10. februára 2021 a priznania odkladného účinku podanej žalobe. Krajský súd uznesením č. k. 7Sa/44/2021-31 z 21. júna 2021 návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku zamietol a vyzval ho na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného z 25. mája 2021.

3. Sťažovateľ podrobne opisuje správne konanie, ktoré predchádzalo podaniu jeho správnej žaloby, a uvádza, že „spor je v súčasnosti stále vedený na Krajskom súde v Bratislave a dodnes

nie je ukončený rozsudkom“. Namieta, že o žalobe samotnej dosiaľ nebolo meritórne rozhodnuté, vo veci nebolo nariadené ani jedno pojednávanie a konanie je tak poznačené neúmernými priet'ahmi, ktoré sú spôsobené dlhodobou nečinnosťou a nepružnosťou krajského súdu.

4. Sťažovateľ zdôrazňuje, že v napadnutom konaní sa domáha preskúmania rozhodnutia týkajúceho sa podľa jeho názoru neoprávnene a nezákonne vymáhaného poistného za obdobie apríl 2020 až jún 2020, pričom z dôvodu permanentného stresu a pretrvávajúcej dlhoročnej právnej neistoty žiada tiež o priznanie finančného zadosťučinenia.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06) sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade krajským súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď ústavná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom označeného súdu, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

6. V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti ústavný súd zistil, že konanie vedené pôvodne Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 7Sa/44/2021 je v súčasnosti vedené Správnym súdom v Bratislave pod sp. zn. BA-7Sa/44/2021. Správny súd v Bratislave bol zriadený zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z. z. a začal svoju činnosť 1. júna 2023.

7. Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných pojmových náležitostí ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že ústavná sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

8. Ústavný súd konštatuje, že zo strany krajského súdu ako jediného označeného porušovateľa nemôže v čase doručenia ústavnej sťažnosti dochádzať k porušovaniu označeného základného práva sťažovateľa podľa ústavy a práva podľa dohovoru, keďže konanie v právnej veci sťažovateľa je v súčasnosti vedené Správnym súdom v Bratislave.

9. Ústavná sťažnosť sťažovateľa v posudzovanom prípade nesmeruje proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu krajského súdu do jeho označených práv, preto ju ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

10. Na záver ústavný súd dopĺňa, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že neefektívna činnosť či nečinnosť príslušného súdu bude pokračovať, sťažovateľ sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2025

Ladislav Dudíťš
predseda senátu